

L I G J
Nr.8832, datë 22.11.2001

**PËR ADERIMIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË “KONVENTËN PËR
PARANDALIMIN DHE DËNIMIN E KRIMEVE KUNDËR PERSONAVE TË MBROJTUR,
NË NIVEL NDËRKOMBËTAR, DUKE PËRFSHIRË AGJENTËT DIPLOMATIKË”**

Në mbështetje të neneve 78, 81 pika 1, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

K U V E N D I

**I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË
V E N D O S I:**

Neni 1

Republika e Shqipërisë aderon në “Konventën për parandalimin dhe dënimin e krimeve kundër personave të mbrojtur, në nivel ndërkombëtar, duke përfshirë agjentët diplomatikë” të 14 dhjetorit 1973.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

**Shpallur me dekretin nr.3167, datë 10.12.2001 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë,
Rexhep Meidani**

KONVENTA

**MBI PARANDALIMIN DHE DËNIMIN E KRIMEVE KUNDËR PERSONAVE TË MBROJTUR,
NË NIVELIN NDËRKOMBËTAR, DUKE PËRFSHIRË DHE AGJENTËT DIPLOMATIKË**

Asambleja e Përgjithshme,

Duke pasur parasysh se kodifikimi dhe zhvillimi progresiv i së drejtës ndërkombëtare ndihmon në zbatimin e qëllimeve dhe parimeve të përcaktuara në nenet 1 dhe 2 të Kartës së Kombeve të Kombeve të Bashkuara,

Duke kujtuar se në përgjigje të kërkesës së bërë në rezolutën e Asamblesë së Përgjithshme 2780 (XXVI) të datës 3 dhjetor 1971, Komisioni i të Drejtës Ndërkombëtare, në sesionin e tij të njëzet e katërt, studioi çështjen e mbrojtjes dhe paprekshmërisë të agjentëve diplomatikë dhe personave të tjerë që gëzojnë mbrojtje të veçantë sipas së drejtës ndërkombëtare dhe hartoi projektnehet për parandalimin dhe dënimin e krimeve kundër personave të tillë,

Pasi mori në konsideratë projektnehet dhe gjithashtu edhe komentet e vërejtjet e paraqitura nga shtetet, agjencitë e specializuara dhe organizata të tjera ndërqeveritare, në përgjigje të ftesës së bërë nga Asambleja e Përgjithshme në rezolutën e saj 2926 (XXVII) të datës 28 nëntor 1972,

Të bindur për rëndësinë e përfundimit të një marrëveshjeje ndërkombëtare mbi masat e duhura dhe efektive për parandalimin dhe dënimin e krimeve kundër agjentëve diplomatikë dhe personave të tjerë të mbrojtur në nivel ndërkombëtar, duke pasur parasysh kërcënimin serioz, të krijuar nga kryerja e krimeve të tilla, në drejtim të mbajtjes dhe nxitjes së marrëdhënieve miqësore dhe bashkëpunimin midis shteteve,

Kanë zhvilluar për këtë qëllim dispozitat që përmbahen në Konvetën e bashkëngjitur këtu.

1. Miraton Konventën mbi parandalimin dhe dënimin e Krimeve kundër personave të mbrojtur në nivel ndërkombëtar, duke përfshirë Agjentët Diplomatikë, bashkëngjitur në rezolutën e tanishme.

2. Rithekson rëndësinë e madhe të rregullave të së drejtës ndërkombëtare lidhur me

paprekshmërinë dhe mbrojtjen që duhet t'i sigurohet personave të mbrojtur në nivelin ndërkombëtar dhe detyrimet e shteteve në lidhje me to.

3. Konsideron se Konventa e bashkëngjitur do të mundësojë shtetet të realizojnë detyrimet e tyre në mënyrë më efikase.

4. Njeh gjithashtu se dispozitat e Konventës bashkëngjitur nuk mund, në ndonjë mënyrë, të paragjykojnë ushtrimin e së drejtës legjitime të vetvendosjes dhe pavarësisë, në përputhje me qëllimet dhe parimet e Kartës së Kombeve të Bashkuara dhe Deklaratën mbi Parimet e së Drejtës Ndërkombëtare në lidhje me marrëdhëniet miqësore dhe bashkëpunimin midis shteteve, në përputhje me Kartën e Kombeve të Bashkuara, nga popujt që luftojnë kundër kolonializimit, sundimit të huaj, pushtimit të huaj, diskriminimit racial dhe aparteidit.

5. Fton shtetet të bëhen Palë në Konventën e bashkëngjitur.

6. Vendos se rezoluta e tanishme, dispozitat e të cilës janë të lidhura me Konventën e bashkëngjitur, duhet gjithmonë të publikohet së bashku me të.

Mbledhja plenare e 2202-të

14 dhjetor 1973

ANEKS

KONVENTA MBI PARANDALIMIN DHE DËNIMIN E KRIMEVE KUNDËR PERSONAVE TË MBROJTUR, NË NIVELIN NDËRKOMBËTAR, DUKE PËRFSHIRË DHE AGJENTËT DIPLOMATIKË

Shtetet Palë në këtë Konventë,

Duke pasur në mendje qëllimet dhe parimet e Kartës së Kombeve të Bashkuara lidhur me ruajtjen e paqes dhe sigurisë ndërkombëtare dhe nxitjen e marrëdhënieve miqësore dhe bashkëpunimin midis shteteve,

Duke konsideruar se krimet kundër agjentëve diplomatikë dhe personave të tjerë të mbrojtur në nivelin ndërkombëtar, që rrezikojnë sigurinë e këtyre personave, krijojnë një kërcënim serioz për mbajtjen e marrëdhënieve ndërkombëtare normale, të cilat janë të nevojshme për bashkëpunimin midis shteteve,

Duke besuar se kryerja e krimeve të tilla është një çështje me shqetësim të madh për komunitetin ndërkombëtar,

Të bindur se ekziston një nevojë urgjente për të miratuar masat e përshtatshme dhe efektive për parandalimin dhe dënimin e krimeve të tilla,

Kanë rënë dakord si më poshtë:

Neni 1

Për qëllimet e kësaj Konvente:

1. "Person i mbrojtur në nivel ndërkombëtar" nënkupton:

(a) Kryetari i Shtetit, duke përfshirë çdo anëtar të një organi kolegjal që kryen funksionet e një Kryetari Shteti sipas Kushtetutës së Shtetit në fjalë, Kryetari i Qeverisë ose Ministri i Punëve të Jashtme, kurdoherë që ndonjëri prej personave të tillë është në një shtet të huaj, si dhe anëtarët e familjes së tij që e shoqërojnë atë;

(b) çdo përfaqësues ose zyrtar i një shteti ose çdo zyrtar ose agjent i një organizate ndërkombëtare me karakter ndërqeveritar, i cili në kohën dhe në vendin ku një krim kundër tij, ndërtesës së tij zyrtare, banesës së tij private ose mjeteve të tij të transportit, është kryer, gëzon në bazë të së drejtës ndërkombëtare mbrojtje të veçantë nga ndonjë sulm kundër personit të tij, lirisë ose dinjitetit të tij, ashtu si edhe anëtarët e familjes së tij që bëjnë pjesë në familjen e tij;

2. "I pandehuri" nënkupton një person për të cilin ka të dhëna të mjaftueshme për të përcaktuar prima facie se ai ka kryer ose ka marrë pjesë në një ose më shumë krime, të përcaktuara në nenin 2.

Neni 2

1. Kryerja me paramendim e:
 - (a) vrasjes, rrëmbimit ose sulmeve të tjera ndaj personit ose lirisë së një personi të mbrojtur në nivel ndërkombëtar;
 - (b) sulmit të dhunshëm ndaj ambienteve zyrtare, banesës private ose mjeteve të transportit të një personi të mbrojtur në nivelin ndërkombëtar, të tilla që vënë në rrezik jetën e personit ose lirinë e tij;
 - (c) kërcënimit për të kryer ndonjë sulm të tillë;
 - (d) përpjekjes për të kryer një sulm të tillë; dhe
 - (e) veprimit që përbën pjesëmarrje si autor në ndonjë sulm të tillë, do të cilësohen nga çdo Shtet Palë krime sipas të drejtës së tij kombëtare.
2. Çdo Shtet Palë do t'i bëjë këto krime të dënueshme me dënime të përshtatshme, të cilat do të marrin parasysh natyrën e tyre të rëndë.
3. Paragrafët 1 dhe 2 të këtij neni në asnjë mënyrë nuk prekin detyrimet e Shteteve Palë sipas të Drejtës Ndërkombëtare për të marrë të gjitha masat e duhura për të parandaluar sulme të tjera mbi personin, lirinë ose dinjitetin e një personi të mbrojtur në nivelin ndërkombëtar.

Neni 3

1. Çdo Shtet Palë duhet të marrë masa të tilla që mund të jenë të nevojshme për të vendosur juridiksionin e tij mbi krimet e përcaktuara në nenin 2 në rastet e mëposhtme:
 - (a) kur krimi kryhet në territorin e atij shteti ose në bordin e një anijeje ose avioni të regjistruar në atë shtet;
 - (b) kur i pandehuri është shtetas i atij shteti;
 - (c) kur krimi kryhet kundër një personi të mbrojtur në nivelin ndërkombëtar siç përcaktohet në nenin 1, i cili gëzon statusin e tij si të tillë në sajë të funksioneve që ai ushtron në emër të atij shteti.
2. Çdo Shtet Palë duhet, gjithashtu, të marrë masa të tilla që mund të jenë të nevojshme për të vendosur juridiksionin e tij mbi këto krime, në rastet ku i pandehuri ndodhet në territorin e tij dhe ai nuk e ekstradon atë, në përputhje me nenin 8, në ndonjë nga shtetet e përmendura në paragrafin 1 të këtij neni.
3. Kjo Konventë nuk përjashton ndonjë juridiksion penal të ushtruar në përputhje me të drejtën kombëtare.

Neni 4

- Shtetet Palë do të bashkëpunojnë në parandalimin e krimeve të përcaktuara në nenin 2, veçanërisht nëpërmjet:
- (a) duke marrë të gjitha masat e zbatueshme për të parandaluar përgatitjet në territoret e tyre respektive për kryerjen e këtyre krimeve brenda ose jashtë territorit të tyre;
 - (b) duke shkëmbyer informacionin dhe duke koordinuar marrjen e masave administrative dhe masave të tjera të përshtatshme për të parandaluar kryerjen e këtyre krimeve.

Neni 5

1. Shteti Palë në të cilin është kryer ndonjë nga krimet e përcaktuara në nenin 2 duhet, në qoftë se ai ka arsye të besojë se i pandehuri është larguar nga territori i tij, t'i komunikojë të gjitha shteteve të tjerë të interesuar, direkt ose nëpërmjet Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, të gjitha faktet e drejtpërdrejta lidhur me krimin e kryer dhe të gjithë informacionin në dispozicion lidhur me identitetin e të pandehurit.
2. Kurdoherë që ndonjë nga krimet e përcaktuara në nenin 2 është kryer kundër një personi të mbrojtur në nivelin ndërkombëtar, çdo Shtet Palë që ka informacion në lidhje me viktimën dhe rrethanat e krimit duhet të përpiqet t'ia transmetojë atë, sipas kushteve të përcaktuara në të drejtën e tij të brendshme, të plotë dhe menjëherë Shtetit Palë në emër të të cilit viktimë ushtronte funksionet e tij.

Neni 6

1. Pasi binden se rrethanat e përligjin një gjë të tillë, Shteti Palë, në territorin e të cilit i pandehuri është i pranishëm, duhet të marrë masat e përshtatshme sipas së drejtës së tij të brendshme në mënyrë që të sigurohet prania e tij për qëllimin e procedimit ose ekstradimit. Masa të tilla duhet t'u njoftohen pa vonesë, në mënyrë të drejtpërdrejtë ose nëpërmjet Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara:

- (a) Shtetit ku është kryer krimi;
- (b) Shtetit ose Shteteve, shtetas i të cilit është i pandehur ose në qoftë se ai është person pa shtetësi, shtetit, në territorin e të cilit ai banon në mënyrë të përhershme;
- (c) Shtetit ose Shteteve, shtetas i të cilit është personi i mbrojtur në nivelin ndërkombëtar, ose shtetit në emër të të cilit ai ushtronte funksionet e tij;
- (d) të gjitha shteteve të tjera të interesuara; dhe
- (e) organizatës ndërkombëtare, zyrtar ose përfaqësues i të cilës është personi i mbrojtur në nivelin ndërkombëtar.

2. Çdo person, ndaj të cilit po merren masat e parashikuara në paragrafin 1 të këtij neni, ka të drejtë:

- (a) të komunikojë pa vonesë me përfaqësuesin e përshtatshëm më të afërt të Shtetit, shtetas i të cilit ai është ose të shtetit, i cili është i detyruar të mbrojë të drejtat e tij në mënyrë tjetër ose, në qoftë se ai është një person pa shtetësi, shtetit të cilit ai i kërkon dhe që është i gatshëm të mbrojë të drejtat e tij; dhe
- (b) të vizitohet nga një përfaqësues i atij Shteti.

Neni 7

Shteti Palë në territorin e të cilit i pandehuri është i pranishëm, në qoftë se ai nuk e ekstradon atë, do të paraqesë rastin pa asnjë lloj përjashtimi dhe pa vonesa të pajustificuara, autoriteteve të tij kompetente me qëllim hetimi, sipas procedurave, në përputhje me ligjet e atij shteti.

Neni 8

1. Deri në masën që krimet e parashikuara në nenin 2 nuk janë përcaktuar si shkelje të ekstradueshme në ndonjë traktat ekstradimi që ekziston midis Shteteve Palë, ato do të konsiderohen për t'u përfshirë si të tilla në të. Shtetet Palë marrin përsipër t'i përfshijnë këto krimet si shkelje të ekstradueshme në çdo traktat të ardhshëm ekstradimi, që do të lidhet ndërmjet tyre.

2. Në qoftë se një Shtet Palë, që e kushtëzon ekstradimin me ekzistencën e një marrëveshjeje, merr një kërkesë për ekstradim nga një Shtet tjetër Palë me të cilin ai nuk ka marrëveshje ekstradimi, në qoftë se ai vendos ta bëjë ekstradimin, mund ta konsiderojë këtë Konventë si bazë ligjore për ekstradim në lidhje me këto krimet.

Ekstradimi do t'i nënshtrohet dispozitave procedurale dhe kushteve të tjera ligjore të së drejtës së shtetit që i kërkohet.

3. Shtetet Palë, të cilët nuk e kushtëzojnë ekstradimin me ekzistencën e ndonjë marrëveshjeje, do t'i njohin këto krimet si shkelje të ekstradueshme ndërmjet njëri-tjetrit, duke iu nënshtuar dispozitave procedurale dhe kushteve të tjera të së drejtës së shtetit që i kërkohet.

4. Secili nga krimet do të trajtohet, për qëllimin e ekstradimit ndërmjet Shteteve Palë, sikur të jetë kryer jo vetëm në vendin në të cilin ai ndodhi, por gjithashtu në territoret e shteteve, që u kërkohet të vendosin juridiksionin e tyre në përputhje me paragrafin 1 të nenit 3.

Neni 9

Çdo personi, në lidhje me të cilin po kryhen procedimet mbi ndonjë nga krimet e përcaktuara në nenin 2, duhet t'i garantohet një trajtim i drejtë në të gjitha fazat e procedimit.

Neni 10

1. Shtetet Palë duhet t'i japin njëri-tjetrit masën më të madhe të ndihmës në lidhje me procedimet penale të filluara lidhur me krimet e përcaktuara në nenin 2, duke përfshirë dhënien e të

gjitha provave në dispozicion të tyre të nevojshme për procedimin.

2. Dispozitat e paragrafit 1 të këtij neni nuk do të ndikojnë mbi detyrimet lidhur me ndihmën gjyqësore të përbashkët të shprehur në ndonjë marrëveshje tjetër.

Neni 11

Shtetet Palë, ku i pandehuri ndiqet penalisht, duhet t'ia komunikojnë rezultatin përfundimtar të gjykimit Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, i cili duhet t'ua transmetojë këtë informacion Shteteve të tjera Palë.

Neni 12

Dispozitat e kësaj Konvente nuk do të ndikojnë në zbatimin e marrëveshjeve mbi azilin, në fuqi në ditën e miratimit të kësaj Konvente, ndërmjet shteteve që janë palë e këtyre marrëveshjeve; por një Shtet Palë në këtë Konventë nuk mund t'u referohet këtyre marrëveshjeve në lidhje me çdo Shtet tjetër Palë në këtë Konventë, i cili nuk është Palë në këto marrëveshje.

Neni 13

1. Çdo mosmarrëveshje midis dy ose më shumë Shteteve Palë, lidhur me interpretimin ose zbatimin e kësaj Konvente, që nuk mund të zgjidhet me anë të bisedimeve do t'i paraqitet arbitrazhit, me kërkesën e njëres prej tyre. Nëse brenda gjashtë muajve nga data e kërkesës për arbitrim, Palët nuk do të bien dakord mbi organizimin e arbitrit, çdonjëra nga këto Palë mund t'ia referojë mosmarrëveshjen Gjykatës Ndërkombëtare të Drejtësisë, me anë të një kërkesë në përputhje me Statusin e Gjykatës.

2. Çdo Shtet Palë mund, që në kohën e nënshkrimit ose ratifikimit të kësaj Konvente ose aderimit në të, të deklarojë se ai nuk e konsideron veten të detyruar nga paragrafi 1 i këtij neni. Shtetet e tjera Palë nuk do të jenë të detyruar nga paragrafi 1 i këtij neni, në lidhje me çdo Shtet Palë që ka bërë një rezervim të tillë.

3. Çdo Shtet Palë që ka bërë një rezervim në përputhje me paragrafin 2 të këtij neni, mundet në çfarëdo kohe, të tërheqë këtë rezervë me anë të njoftimit të Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

Neni 14

Kjo Konventë do të jetë e hapur për nënshkrim nga të gjitha shtetet deri në 31 Dhjetor 1974 në Selinë e Kombeve të Bashkuara në Nju Jork.

Neni 15

Kjo Konventë do t'i nënshtrohet ratifikimit. Instrumentet e verifikimit duhet të depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

Neni 16

Kjo Konventë do të mbetet e hapur për aderim nga çdo shtet. Instrumentet e aderimit do të depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

Neni 17

1. Kjo Konventë do të hyjë në fuqi në ditën e tridhjetë pas datës së depozitimit të instrumentit të njëzet e dytë të ratifikimit ose aderimit pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

2. Për çdo shtet që ratifikon ose miraton Konventën pas depozitimit të instrumentit të njëzet e dytë të ratifikimit ose aderimit, Konventa do të hyjë në fuqi në ditën e tridhjetë pas depozitimit nga ky shtet të instrumenteve të tij të ratifikimit ose aderimit.

Neni 18

1. Çdo Shtet Palë mund ta denoncojë Konventën me anë të njoftimit me shkrim të Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

2. Denoncimi do të hyjë në fuqi gjashtë muaj pas datës në të cilën është marrë njoftimi nga Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara.

Neni 19

Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara do të informojë të gjitha Shtetet, midis të tjerave:

(a) për nënshkrimet e kësaj Konvente për depozitimet e instrumenteve të ratifikimit ose aderimit në përputhje me nenet 14, 15 dhe 16 dhe për njoftimet e bëra sipas nenit 18;

(b) për datën në të cilën kjo Konventë do të hyjë në fuqi sipas nenit 17.

Neni 20

Origjinali i kësaj Konvente, mbi të cilën tekstet në gjuhët kineze, anglisht, frëngjisht, rusisht dhe spanjisht janë njëlloj autentike do të depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, i cili do të dërgojë kopje të certifikuara të të gjitha shteteve.

Në dëshmi të kësaj, nënshkruesit të autorizuar në mënyrën e duhur nga Qeveritë e tyre përkatëse e kanë nënshkruar këtë Konventë, të hapur për nënshkrim në Nju Jork më 14 dhjetor 1973.